

Cílem práce je představit nový pohled na výšinné opevněné sídliště v Bánově u Uherského Brodu. Na příkladě archeologického výzkumu z roku 1948 představujeme hmotnou kulturu a potvrzujeme datování lokality především do klasické fáze maďarovsko-věteřovské kultury. Kromě typologicko-chronologické analýzy sídlištního materiálu je charakterizována hrnčířská technologie. Celá práce je založena na interdisciplinárním přístupu k materiální kultuře. Díky němu jsme se mohli soustředit na archeologické studium kontaktů. Mikropetrograficky byl analyzován rozsáhlý soubor keramických artefaktů. Z hlediska provenienčního výzkumu jsme:

determinovali keramiku vyrobenou mimo sídliště v Bánově (hrubé i velmi jemné tvary nádob);

prokázali lokální výrobu některých nádob v „cizím stylu“.

Na základě detailní analýzy importovaného keramického zboží, jsme vyslovili modelovou hypotézu o existenci dvou základních interakčních rovin, do nichž bylo opevněné sídliště v Bánově organicky zapojeno. Jedná se o kontakty hospodářského charakteru (reprezentované komoditní směnou) a sociální (představované ritualizovanou směnou).